

OSTATNIE WIADOMOSCI

Prenumerata miesięczna
zł. 1-95
w odbiorze w administracji

KRAKOWSKIE

10 gr.

Rok V.

Kraków, czwartek 18 lipca 1935 r

Nr. 197

Mobilizacja dwu dywizyj włoskich

W związku z przyspieszeniem przygotowań wojennych w Afryce

RZYM (ATE) — Ministerstwo Prasy i Propagandy ogłosiło komunikat, stwierdzający, że w związku z przyspieszeniem przygotowań wojennych w Afryce Wschodniej, Il Duce, jako minister wojny, zarządził mobilizację dywizji Siła oraz 5-ej dywizji milicji faszystowskiej pod dowództwem generała Teruzzi, szefa sztabu milicji faszystowskiej. Obie te dywizje będą zastąpione przez świeżo sformowane jednostki.

Jednocześnie powołano pod broń żołnierzy wojsk inżynierskich i samochodowych roczników 1909, 1910 i 1912. Ministerstwo Lotnictwa zarządziło powołanie pilotów i techników lotniczych, zaś Ministerstwo Wojny dało zamówienie na budowę 10 łodzi podwodnych, które mają być spuszczone na wodę w pierwszych miesiącach 1936 r.

Dzienniki podkreślają, że przyspieszenie tempa przygotowań wojennych włoskich zostało spowodowane mobilizacją armii abisyńskiej. Włochy zdecydowane są działać szybko i

energicznie. Wszelkie wahania i opóźnienia mogą jedynie zwiększyć opór Abisyńczyków.

Jak wielkie znaczenie przywiązuje szef rządu włoskiego do wysłania 5-ej dywizji czar-

nych koszul do Afryki Wschodniej, świadczy fakt, że na czele tych oddziałów stanął dotychczasowy szef sztabu generalnego milicji faszystowskiej, generał Teruzzi.

Kto będzie wybierał do Senatu?

Wobec wątpliwości, jakie nasunęły się w związku ze sporządzeniem spisu wyborców do Senatu, dodać należy, iż korzystają z uprawnień również obywatele plastujący stanowiska we władzach samorządu gospodarczego, radcowie izb rolniczych, przemysłowo-handlowych, rzemieślniczych, przewodniczący cechów, oraz oddziałów zrzeszeń przemysłowych i rzemieślniczych, które oble-

te są prawem przemysłowców, przewodniczący zarządów wyższych szczebli organizacji tych wszystkich zrzeszeń. Poza tym prawo wybierania do Senatu służy czynnym nauczycielom, którzy posiadają świadectwa, uprawniające do nauczania w publicznych szkołach powszechnych, szkołach średnich ogólnokształcących lub zakładach kształcenia nauczycieli, choćby nie odpowiadali warunkom wykształcenia, a więc nie kończyli wyższej szkoły, lub zawodowej stopnia licealnego. Uprawnienie to odnosi się zarówno do nauczycieli szkół powszechnych jak i średnich, korzystających z pełnych praw.

Agitacja wyborcza z karabinem w rękę

Krwawe starcia w Meksyku

LONDYN (A.T.E.) Z Mexico City donoszą: W miejscowości Villa Hermosa w stanie Tabasco wydarzyły się krwawe starcia podczas kampanii wyborczej.

Do miasta przybyła grupa osób z Mexico City, złożona z

przeciwników byłego gubernatora stanu Tabasco a obecnego ministra rolnictwa gen. Garrido Canabala.

W pobliżu miasta pomiędzy zwolennikami a przeciwnikami gen. Canabala rozegrała się krwawa walka. Obie strony posiada-

ły karabiny maszynowe. Trzy osoby zostały zabite, a 6 jest ciężko rannych.

Wiadomość o zaburzeniach w Tabasco wywołała silne wrażenie w Mexico City. Gen. Canabal jest jedną z najwybitniejszych osobistości meksykańskiego życia politycznego.

Zemsta tłumów za eksmisję bezrobotnego

Kamienicznik został pobity drągami

Do krwawej awantury na tle eksmisji doszło w Rogowie pod Zninem.

Właściciel domu Stelmach postanowił wyeksmitować 2 rodziny bezrobotnych, które od dwóch lat zalegały z opłatą komornego. Dla przeprowadzenia czynności urzędowych przybył

ze Znina komornik, który polecił wynieść rzeczy eksmitowanych rodzin na dwór.

Dokoła stał w milczącym gniewie tłum. Żadne słowo nie padło pod adresem urzędnika, który tylko wykonywał swoje czynności. Ale gdy wóz z komornikiem znikł zgromadzonym z

oczu, ruszył uzbrojony w drąg i pały tłum w stronę Stelmacha.

Kamienicznik poczuł pismo nosem i schronił się do wójtostwa. Jednakże i tam nie oszczędzono go. Tłum wyciągnął Stelmacha i dotkliwie go pobił. W stanie ciężkim przewieziono go do szpitala.

Upiorne samobójstwo narzeczonych

Dwoje młodych ludzi, gnębionych nędzą, postanowiło umrzeć

Mały hotelik lwowski o wytwornej nazwie „Bellevue” był miejscem ponurej tragedji. Przy czyną tego wypadku była nędza spowodowana bezrobociem.

Do wymienionego hotelu przybyło wieczorem dwoje młodych ludzi: 23-letni bezrobotny stolarz Józef Swarczewski i je-

go narzeczona 20-letnia Stefania Palas, pomocnica w drukarni „Ossolineum”.

Młoda para przyniosła ze sobą 90 proszków od bólu głowy. Młodzi sądzili, że temi proszkami otrują się. Zażyli więc dwie szklanki wody i Swarczewski podzielił proszki.

Narzeczona równocześnie chwyciła za szklanki, wypili zawartość i położyli się do łóżka. Oczekiwali jednak daremnie śmierci. Wówczas uparta para samobójcza postanowiła, że Swarczewski udusi Palasównę, a następnie sam się powiesi.

Gdy Swarczewski zaczął dusić Palasównę, ta poczęła krzyczeć, wobec czego zmuszony został do przerwania potwornego aktu. Nie odstąpił jednak od powziętego postanowienia dobrowolnej śmierci. Zarzucił pętlę na okno i owinął sznur około szyi. Pętla była za zbyt cienkiego sznura i pękła. Ale i powtórne ocalenie nie zniechęciło Swarczewskiego!

Zaczepił pasek o klamkę i pe-

łtę pasa założył na szyję. Na widok tego dziewczyna zemdląca. Kiedy po kilku godzinach służba hotelowa wywaliła drzwi po koju, znalazła zwłoki Swarczewskiego i nieprzytomną Palasównę. Dziewczyna została aresztowana pod zarzutem współdziałania w samobójstwie.

Wypadek wywołał we Lwowie wstrząsające wrażenie.

Marsz. Raczkiewicz wojewodą krakowskim

Wczoraj odbyło się w Senacie pożegnanie marszałka Raczkiewicza przez urzędników biura senackiego. B. marszałek Senatu, jak już donosiśmy, był z chwilą objęcia mandatu senatorskiego wojewodą wileńskim. Otrzymał więc z Min. Spraw Wewnętrznych, który się skończył z chwilą rozwiązania Izby.

B. marszałek Raczkiewicz wraca obecnie do służby administracyjnej i obejmuje województwo krakowskie. Nominacja spodziewana jest la da dzieła.

Zgon dowódcy obrony Lwowa

W szpitalu wojskowym we Lwowie zmarł w wieku lat 64 dowódca obrony Lwowa z 1918 r. płk. Czesław Maczyński. Zmarły, uczonego historyka, władającego 10 językami, służył podczas wojny światowej w armii austriackiej. W listopadzie 1918 stanął na czele polskich oddziałów walczących przeciwko okupacji ukraińskiej. Po zakończeniu wojny w r. 1920 płk. Maczyński był posłem na Sejm. Pogrzeb zmarłego odbędzie się na koszt gminy miasta Lwowa.

Dalszy spadek bezrobocia

Według danych Funduszu Pracy liczba zarejestrowanych bezrobotnych na dzień 13 b. m. wynosiła w całym kraju 347,752 osoby co stanowi spadek bezrobocia o 9055 osób. Bezrobocie zmalało w okręgu Warszawy — Miasto o 1412 osób do 24,083, na Górnym Śląsku o 121 osób do 11,546. Jedynie na terenie okręgu łódzkiego zanotowano wzrost bezrobocia o 516 osób, do 32,293.

Egipt stanie po stronie Anglii

w razie wojny włosko-abisyńskiej

LONDYN (A.T.E.) Z Kairu donoszą, że według informacji tamtejszego dziennika „Mussauar” zawarte zostało między Anglią a rządem egipskim porozumienie, na zasadzie którego

Egipt, w razie wybuchu wojny między Italią a Abisynią, stanie całkowicie po stronie Anglii, wzamian za co Anglia zobowiązuje się do szeregu ustępstw na rzecz Egiptu w dziedzinie politycznej.

Japonia zmienia oficerów

LONDYN (A.T.E.) Z Tokio donoszą: Odbyła się tu ważna narada wojskowa, w której wzięli udział szef sztabu generalnego feldmarszałek książe Kanin, minister wojny gen. Hajasz i szef przysposobienia wojskowego gen. Mazaki.

Narada ta pozostawała w związku z wielkimi zmianami personalnymi, które miały zajść w składzie osobo-

wym korpusu oficerskiego. Podobno 4000 wyższych stanowisk ma być na nowo obsadzonych. Prasa japońska podkreśla, że przesunięcia te mają na celu jeszcze większe zespolenie i ujednolinitanie polityki wojskowej. Wyższe sfery wojskowe zajmują zgodne stanowisko w sprawie stosunków Japonii z Chinami i Z. S. R. R. Namiast istnieją poważne różnice zdań na tle polityki wewnętrznej.

Powrót p. Marszałkowej Piłsudskiej

Wczoraj wróciła z Rumunii p. Marszałkowa Piłsudska z córkami, gdzie była na kilkutygodniowym odpoczynku. Marszałkowa Piłsudska oczekiwała na dworcu premier Sławek, min. Kościłkowski oraz szereg innych dygnitarzy państwowych i wojskowych. Marszałkowa Piłsudska wraz z córkami odleciała do Belwederu.

Generalny komisarz wyborczy

P. Prezydent Rzeczypospolitej mianował wczoraj sędziego Sądu Najwyższego Giżyckiego generalnym komisarzem wyborczym, a sędzią dr. Chechlińskiego zastępcą. Należy zaznaczyć, że sędzia Giżycki był generalnym komisarzem przy poprzednich wyborach.

Samosąd na podwórzu kościoła

Zlinczowanie murzynów, którzy dokonali gwałtu

W miejscowości Columbus w stanie Mississipi rozwścieżony tłum złinczował 2-ech młodych murzynów, którzy usiłowali dokonać gwałtu na 2-ech białych kobietach.

Murzyni byli przewożeni do

więzienia w Aberdeen. Pomimo, że transport więźniów miał się odbyć pokryjomi, tłum, który się o tem dowiedział, wyrwał więźniów z rąk policjantów i dokonał samosądu na podwórzu kościoła.

Katastrofa lotnicza przemysłowca

RZYM (ATE) — W porcie Genui wydarzyła się katastrofa samolotowa, której ofiarą padł znany przemysłowiec włoski, 42-letni Eduardo Agnelli.

Wystartował on ze znanym pilotem oceanicznym Arnio Ferrari na hydroplanie do Genui. Przy wodowaniu pilot, oślepiony prawdopodobnie blaskiem słońca, wpadł na bry-

moło. Aparat się przewrócił. Agnelli odniósł ciężkie obrażenia czaszki i zmarł wkrótce. Pilot Ferrari jest ranny.

W Turynie wiadomość o tragicznym zgonie przemysłowca Agnelli, który pochodził z tego miasta, wywołała silne wrażenie. Był on jedynym synem senatora Giovanni Agnelli, założyciela i kierownika znanych przedsiębiorstw automobilowych „Fiat”.

W związku z panującymi od pewnego czasu upałami, na południu Francji płoną wielkie przestrzenie lasów. Koło Tuluzy płonę 200 ha pięknego lasu liściastego. Wsie są zagrożone.

Zniżka do kin: „Adria”, „Atlantio”, „Świt” lub „Bagatela”. dla Czytelników „Ostatnich Wiadomości Krakowskich” Ważny tylko w dniu 17 lipca 1935 r.

Zbrodnia w mrokach nocy na Woli

Pijany pasażer rozpoczął awanturę o ogień do papierosa

Aleksander Jakubowski, urzędnik DOK., będąc w stanie pijanym, wraz z dwoma towarzyszami długiej hulanki wsiadł do dorożki, każąc się wieźć w kierunku Woli. Żadni „silnych wrażeń” amatorzy nocnych zabaw zatrzymali się przed jednym z domów przy ul. Prądyńskiego.

Towarzysze Jakubowskiego zniknęli za bramą, on sam zaś pozostał w dorożce w oczekiwaniu na powrót kolegów.

W tym trakcie do dorożkarza zbliżył się jakiś spóźniony przechodzień i poprosił o ogień do papierosa. Dorożkarz wskazał latarkę przy bocznym numerze dorożki.

Jakubowskiemu widać to się nie spodobało i głośno zawołał: „Paszoł-won, łobuzie, bo be de strzelał”.

Podniósł się z siedzenia i uczynił ruch, jakby sięgał po rewolwer.

Nieznajomy odstał.

Ale po chwili zjawili się jeszcze jakichś trzech osobników, jakby zwabionych krzykiem Jakubowskiego, zauważywszy zbliżających się, zawołał znowu:

„Łobuzy do domu! Będzie strzelał”.

Ale jakiś nieznajomy nie okazał strachu przed groźnemi okrzykami pijanego pasażera i zbliżył się doń w momencie, gdy ten wysiadł z dorożki.

Rozpoczęła się awantura.

Dorożkarz, jedyny naoczny świadek zajścia, przewidując bójkę, ze strachu podciął konia i oddalił się.

Po drodze napotkanemu przodemownikowi zameldował, że na ulicy Prądyńskiego jest bójka. Przodownik kazał zawrócić i wieźć się na miejsce.

Tu po przybyciu znaleziono

cieple jeszcze zwłoki Jakubowskiego.

Pozatem na mrocznych ulicach ani żywego ducha.

Zaczęto dochodzenie. W drodze wywiadów ustalono, że na ulicy Prądyńskiego często późną nocą umawiają się Ant. Ziemiński i Stefan Orlik. Obydwu zarzymano. W Ziemińskim dorożkarz rozpoznał tego, który zwrócił się doń z prośbą o ogień.

Lokatorzy ulicy Prądyńskiej go zeznali, że zbudzeni głośną awanturą, widzieli w pewnym momencie błysk ognia, poczem rozległ się suchy trzask i w tej samej chwili ktoś z biorących udział w zajściu padł na ziemię.

Rozległ się okrzyk:

— Postrzeliłem frajera, uciekajmy! — i wszyscy rozbiegli się w różne strony.

W jednym z uciekających rozpoznano Piotra Grzeszczaka, zamieszkującego w tej dzielnicy. Jego również aresztowano.

Dalsze dochodzenie wykazało, że w tragicznej bójce brał udział również i Henryk Krupski, Mianowicie Grzeszczak w

nocy wraz z Krupskim przybył do mieszkania tego ostatniego, gdzie reperował sobie marynarkę i obmywał ją ze śladów krwi.

Krupski zaś opowiadał, iż za bił człowieka wystrzałem z rewolweru.

Wszyscy zostali stawieni przed sąd.

Wczoraj sprawa była rozpoznawana w sądzie okręgowym.

Krupski, oskarżony o zabójstwo, nie przyznawał się do winy. Twierdził, iż Jakubowski wyjął rewolwer i przystawił mu go do skroni. Wówczas w obronie koniecznej odtrącił Jakubowskiego i w tej chwili zapewne padł śmiertelny strzał. Pozostali oskarżeni o udział w bójce również nie przyznawali się do winy. Podkreślali, że Jakubowski awanturczo na-

strojony sam wszczął zajście i groził rewolwerem.

Nie dawali żadnego powodu i choć byli pijani zachowywali się zupełnie spokojnie. Widzieli, że Krupski, do którego celował zmarły Jakubowski, wdał się w bójkę, w czasie której padł strzał.

Uciekli, ponieważ już poszła kowani i karani sadownie obawiali się, że mogą być oskarżeni. Na sprawie wyszedł ciekawy szczegół, że Jakubowski lubił „bawić się” rewolwerem. Broń przystawiał do skroni nawet własnej żonie.

Te okoliczności podnosili obrońcy oskarżonych adw. Lederman, Krysztal i Wajngarten.

Prok. Wrzeszcz domagał się surowej kary dla wszystkich oskarżonych. Dziś będzie ogłoszony wyrok.

Warszawa buduje szkoły

Co może zdziałać dobra i odpowiedzialna gospodarka, mogło się przekonać naocznie grono dziennikarzy, zaproszonych przez zarząd miasta Warszawy do zwiedzenia 10 nowo budowanych gmachów szkół powszechnych.

Gminy są obowiązkane do dostarczenia izb szkolnych. Gmina warszawska w chwili odrodzenia Państwa nie posiadała dostatecznej ilości własnych budynków. Rozumna polityka wskazywała, że należy przystąpić do budowy szkół. Ale co robić nasi wielkorządcy? Za grube pieniądze wynajmowali prywatne mieszkania, niejednokrotnie będące w stanie najokropniejszym i tam umieszczali szkoły. Mało tego! Nie jeden właściciel domu otrzymał od magistratu gotówkę na budowę pomieszczeń szkolnych i komorne, ale do roboty się nie brał. Wskutek tego rok rocznie pozostawały najbliższe dzieci stolicy bez szkół, gdyż brakło dostatecznej ilości pomieszczeń.

I nagle stał się cud! Inni ludzie zasiedli w Ratuszu i pokazali, że nawet w czasach znacznie gorszych, można — przy zmniejszonych wpływach gminnych, robić celowe inwestycje.

Na jesień ub. roku prezydent Starzyński oświadczył, że we wrześniu Warszawa otrzyma 10 nowych budynków szkolnych. Obietnica została dotrzymana. Nowe budynki szkolne są na ukończeniu. Gmachy szkolne wzniesiono na terenach miejskich, kosztem 3 i pół miliona zł.

Mieszczą się one na następujących ulicach: Różanej, Karolkowej, Zawłazy, Spokojnej, Barokowej, Dobrej, Modlińskiej, Ziemowita, Zamojskiego i Podskarbińskiej.

Większość gmachów mieścić będzie trzy szkoły. Każda ma osobne wejście. Gmachy są bardzo okazałe. Mają wiele słońca i powietrza. Oprócz sal szkolnych każda szkoła posiada rozbiórnię, natryski, salę przyrodniczą i t. p. Warunki higieniczne pierwszorzędne.

W nowo wybudowanych gmachach znajduje pomieszczenie 24 szkoły, z czego 8 nowoutworzonych. Pozostałe szkoły zostaną przeniesione z obcych i nieodpowiednich pomieszczeń. Dotychczas jeszcze około 35 proc. młodzieży jest poza szkołami własnymi. Zarząd Warszawy dąży do tego, by wszystkie szkoły znalazły się w budynkach miejskich.

Warszawa miała w ostatnim roku szkolnym 116 tysięcy dzieci. Na rok przyszły zaplanowano 17 tysięcy, z czego do klasy wstępnej 14 tysięcy. Dzięki nowym szkołom wszystkie dzieci znajdą naukę. Z liczby 116 tysięcy ubędzie 8 tysięcy, a więc dzieci, które ukończyły 7 klas oraz takie, które po ukończeniu 6 klasy przenoszą się do gimnazjum.

Każda nowa szkoła jest przeciętnie obliczona na 420 dzieci. Nauka odbywa się na dwie zmiany, czyli uczęszczać będzie 840 dzieci. Klasa obliczona jest na 60 dzieci (dwie zmiany, a więc 120).

Przez zbudowanie tych nowych gmachów szkolnych prezydent Starzyński zasłużył się dobrze Warszawie i Polsce.

NAJLEPSZA SZKOŁA SAMOCHODOWA
PRYLINSKI
WARSZAWA, AEROTOWARZYSTWO

NA MAŁEJ WOKANDZIE...

„Świniobójca”

(A.E.) W poczekalni kina „Czary” był fłok nie do opisania.

— Panie starszy, wolnego! — zwracali się ludzie do zażywającego iegoomości, który przepychał się bez ceremonii ku wejściu. — Gdzie się pan wtrącał? Przecie wszystkie miejsca zajęte! Chyba na podłodze dobrodziej ciążkiem siadzie.

Ale zażywny iegoomość niewiele sobie robił z otoczenia. Nie mógł ustać w miejscu spokojnie, tylko wędrował po poczekalni, torując sobie drogę łokciami.

— Po cholere się takie ludzie rodzą? — biadał ktoś w ciżbie. Sam się wierci i innemu stać spokojnie nie daje.

— Bo to, uważasz pan, nie zwyczajny śmiertelnik, ino świ

niobójca. Kowalski się nazywa.

— A, rzeźnik! Stąd ma taki kałdun.

— O rany Julek! Serdeczny nągniotek mi przydeptał!

— Kto taki?

— A ten gruby.

— Patrzcie go, byka starego, jaką drakie skutecznie!

W nonio go sztuknę, jak pragnę zdrowia.

— Szkoda ręki na takiego.

Pan Kowalski nie słyszał jednak żadnej z powyższych uwag, gdyż pochłonięty był oglądaniem wiszących dokoła fotów. W pewnym zaś momencie oparł się plecami o stojącą za nim pannę ładnie wciętą.

— Panie! — krzyknęło dzie wczę. — Posuwaj pan! Piersi mi pan przewyżnia.

Pan Kowalski odwrócił się.

— Przepraszam panienkę — rzekł — że niechcący keptir jej zrobiłem. Tak już fartowny jestem, że gdzie się ruszę, to zawsze kogoś skrzywdzę. Ale z panienki dziewczuszka — paluszki liść! Jest za co wziąć, jak pragnę zdrowia.

— No! — pisnęła dziewczę.

— Antos, chodź no tu! Objął mnie ten stary!

— W pół?

— Nie. W trzy ćwierci.

Oburzony pan Antos skoczył na pomoc narzęzionej. Zrobiło się głośniejsze mordobicie, zakończona sprawa w Sądzie Grodzkim i wyrokiem, skazującym pana Kowalskiego na trzecie aresztu.

Galeria dziwów

Czy uwierzycie, że...

Sprytny przemysłowiec

Pewien przemysłowiec wyjechał strajkującym robotnikom, że niesłusznie domagają się podwyżki, gdyż i tak przez cały rok próżnują.

Na poparcie swego twierdzenia, przemysłowiec przedstawił robotnikom następujące obliczenie:

Rok składa się z 365 dni. Po nieważ jednak człowiek śpi ośmiem godzin na dobę, więc przeżywa 122 dni.

Pozostają 243 dni. Ale ponieważ robotnik 8 godzin dziennie wypoczywa, przeto od 243 dni należy odjąć 122 dni wypoczynku.

Otrzymujemy 121 dni roboczych. Ale zapomnieliśmy odjąć 52 niedziele i 52 angielskie soboty, czyli półdniówki. Po odjęciu pozostaje tylko 43 dni.

Przeżyjemy, że 28 dni roczne schodzi na posiłki, choroby i t. d. Wobec tego pozostanie 15 dni roboczych. A że robotnik korzysta raz do roku z dwutygodniowego urlopu, więc okazuje się, że pracuje tylko jeden dzień w roku.

Ponieważ jednak dniem tym

jest 1-szy maja, więc okazuje się, że robotnicy próżnują przez okrągły rok.

Niebieskie rzesy

Obdarzonym ta osobliwa ozdoba był niejaki Wacław Kratochwil, mieszkaniec czeskiego miasteczka Prerau. Cieszył się on niezwykle powodzeniem u kobiet i umiał z niego korzystać. Oczywiście, dzięki błękitnym rzesom nabierał niesamowitego blasku.

Pozostawił w swym rodzinnym miasteczku sporą ilość potomków. Ciekawe, że żaden z nich nie odziedziczył po nim niebieskich rzes.

Męskie potomstwo

Niektórzy ojcowie martwią się brakiem męskich potomków.

Zmartwienie to obce było hiszpańskiej rodzinie Bossant z miejscowości Gijou, w której przez przeszło sto lat rodzili się sami synowie.

Również zamożny szkod. John Sinclair, nie miał powodu do smutku. Żonaty był trzy razy, przyczem każda żona powiła mu dziesięciu synów. John Sinclair zmarł w 1890 roku.

MYDŁO ALKALICZNE KARPIŃSKIEGO

Wesoly Kacik

NIE ZACZEPIAC

— Nigdy nie zaczepiam samotnej kobiety — powiada pan Zajczyk. — Ja jestem dżentelmen. A mój przyjaciel, Kuba, jest źle wychowany cham.

I kto na tem lepiej wychodzi? Zaraz się państwo przekonacie.

W zeszłym roku byłem z Kubą na letnisku. Idziemy pewnego razu przez las i nagle widzimy, na mchu leży samotna kobieta i drzemie.

— Uj, okazał — ucieszył się Kuba. — Zobacz no! Ona śpi.

— No to co?

— Usiądę przy niej i ją zacząłem całować. Nikogo w pobliżu nie ma.

Mnie to oburzyło.

— Co znaczy zaczepiasz całować? — krzyknęłam. — Czy ja ci dam? Jak można napastować śpiącą kobietę? To jest ordynarne!

Kuba machnął tylko ręką.

— Idź! Co ty się znasz? Ona mi się podoba i już! Spójrz na te nogi.

I on już chciał przy niej ukleknąć, ale ja go złapałam za rękę i zaczęłam szarpać.

— Nie bądź cham, nie bądź świnia! Ja ci nie dam zaczepiać samotnej kobiety!

I go wkońcu od niej odciągnęłam. Ale jak tylko myśmy zrobili krok, nagle ta śpiąca kobieta zerwała się na równe nogi, skoczyła do mnie i ni z tego ni z owego dała mi z całej siły w pysk.

— Co sie pan, psia krew, wtrąca do nie swoich spraw! Kolega jest pełnoletni! Sam wie co ma robić! Pan jesteś cham, a nie on! Paszoł won, idjota!

A potem złapała Kubę za rękę.

— Co sie pan daje uczyć przez takiego półgłówka? Swój rozum pan nie ma?! Siadaj pan!

No i Kuba został przy niej, a ja poszedłem.

I kto z nas dwóch lepiej na tem wyszedł? Ten dżentelmen, czy ten cham?

Wam się pewno zdaje, że cham? A ja wam mówię, że dżentelmen! To znaczy ja!

Ta kobieta to była wdowa. Z tych wdów, co to sie nikt nie dziwi, że one są wdowy. Konia zameczą.

A Kuba został i całował, i ścisnął, i się wkońcu ożenił.

I teraz sobie włosy z głowy wyrывa. Ta wdowa mu zatrzyma życie. A jak on chce się rozwieść, ona mu się śmieje w nos!

— Niema tak dobrze. Jako wdowę mnie wzięłeś, jako wdowę mnie oddasz!

I biedny Kuba przychodzi do mnie i płacze, jak dziecko.

— Dlaczego ja wtedy nie byłem dżentelmen, poco ja zacząłem samotną kobietę, poco byłem źle wychowany cham?!

No i czy ja, Zajczyk, nie mam racji?

Nie wolno zaczepiać samotnej kobiety. Trzeba być zawsze dżentelmenem.

Napoleon Sadek

Laureaci konkursu wystąpią w filmie

p.t. „Jaśnie pan szofer” z Eugenjuszem Bodo w roli głównej

— Hallo! Hallo! Czy to Redakcja „Ostatnich Wiadomości”?

— Tak jest. Słucham. O co chodzi?

— Tu mówi zakład fotograficzny Radjotyp.

— Proszę. Czem możemy służyć?

— Panowie! Jestem obłożony.

— Co?

— Obłożony przez Szanownych Czytelników „Ostatnich Wiadomości”. Od rana tłumy Czytelników i Czytelniczek zgłaszają się z upoważnieniami redakcji dla dokonania zdjęcia bezpłatnego. „Ogonki” stoją aż za Sto-Krzyską! Nie spodziewałem się takiej masy zgłoszeń.

— Więc...

— Więc mam prośbę, którą za pośrednictwem redakcji zgłaszam do wszystkich, którzy pragną wziąć udział w konkursie.

— Jaką?

— Proszę zgłaszać się grupami. I być wyrozumiałym, bo ja wszystkich zdjęć od razu nie jestem w stanie wykonać.

Drozy Czytelnicy! Popiera-

my prośbę fotografów z „Radjotypu”.

Prosimy o wyrozumiałość i ułatwienie pracy pp. fotografom!

MIEDZY NAMI...

I znów dostaliśmy wiele listów i zapytań. Na niektóre z nich pragniemy odpowiedzieć:

P. Marja Dorio. Oczywiście w filmach mogą grać również mężatki. Niejedna gwiazda kinowa ma rodzinę, dom i męża, ale to jej nie przeszkadza pracować.

Film jest taką samą pracą, jak każda inna.

Aleksander Melnik. Należy przelać zdjęcie fotograficzne pod adresem: „Ostatnie Wiadomości”, Widok 21.

Hala Bieńkowska. Proszę uważnie czytać gazetę. Każdy może brać udział w konkursie. Są filmy, do których specjalnie reżyserzy szukają młodzieży (jak np. „Młody las” lub „Dzień wielkiej przygody”).

9-letnia Bogusia. Możesz sfotografować się bezpłatnie. Nale-

żyć zgłosić się (nie sam!) do administracji „Ostatnich Wiadomości” i okazać 7 (siedem) takich samych kuponów, jakie za mieszczymy dziś, a wówczas wydane zostanie upoważnienie do skorzystania ze zdjęcia bezpłatnego w zakładzie fotograficznym „Radjotyp” (Marszałkowska 131).

Czy Bogusia zadowolona?

Dziwnia z Rybnej. Prosimy o zgłoszenie się do redakcji po odbiór upoważnienia do sfotografowania.

KTO BĘDZIE ANGAŻOWAŁ?

— Ciągłe to samo pytanie? A czy laureaci konkursu będą angażowani?

Naturalnie.

Wczoraj zamieściliśmy kłiszę z listu wytwórni „Urania”.

Niedługo wytwórnia ta przystąpi do realizacji filmu p. t.

JASNE PAN SZOFER

W obrazie tym grać będzie

EUGENJUSZ BODO,

który jest zarazem producentem. P. Bodo angażować będzie, zgodnie z zobowiązaniem, laureatów konkursu do swego filmu.

TRZEBA SIĘ SPIESZYĆ

Wszyscy ci, którzy nie nadesłali jeszcze zdjęcia powinni to dziś uczynić. Niedługo bowiem konkurs zostanie zamknięty. Kto nie ma zdjęcia może dziś sfotografować się bezpłatnie.

Wystarczy tylko wyciąć 7 (siedem) takich samych kuponów, jakie zamieszczamy poniżej.

Za okazaniem ich administracja „Ostatnich Wiadomości” (Widok 21) wyda upoważnienie do skorzystania z bezpłatnego zdjęcia w pierwszorzędnym zakładzie fotograficznym.

RADJOTYP

(Marszałkowska 131).

Uwaga! Oto kupon dodatkowy!

Kupon dodatkowy

Za okazaniem 7 (siedmiu) takich samych kuponów administracja „Ostatnich Wiadomości” (Widok 21) wyda upoważnienie do skorzystania z bezpłatnego zdjęcia do konkursu filmowego.

Wspomnienia o Marszałku z chmurnych dni Jego życia

1905—rok krwawych walk

3. WYZNACZENIE RÓL

— Kierownictwo Organizacji Bojowej — ciągnął dalej Sławek — postanowiło, że pierwszych napadów należy dokonać na kasy skarbowe małych miasteczek, ponieważ zazwyczaj znajdują się tam niewiele policji i żołnierzy. Poszczególne napaści zorganizuje się mniej więcej w jednym i tym samym czasie, by to wywołało większe wrażenie. W tym celu kierownictwo wyznacza 275 bojowców, których się po dzieli na grupy po 25 osób. Na czele każdej grupy stanie jakiś bardziej zasłużony i doświadczony bojowiec. Każda z grup zajmie się wykonaniem zamachu na inną kasę skarbową.

— Towarzysze, nie powinniśmy się lękać — tu głos Sławka zabrzmiał ostrzegawczo —

że wszystkie zamachy się uda, że nie dojdzie do rozlewu krwi, że nie poniesiemy ofiar w ludziach. Lecz jeśli tylko pewna część tych zamachów szczęśliwie się zakończy, będziemy wówczas rozporządzać znaczną sumą pieniędzy.

Sławek podał jeszcze szczegóły planu tych zamachów, wyliczył bojowców, którzy mieli stanąć na czele poszczególnych grup i wymienił kilka miasteczek, gdzieby według jego zdania można było dokonać zamachu.

Gdy skończył, doszło do żywej dyskusji. Wielu wybitniejszych uczestników posiedzenia, jak Arciszewski, Montwil, Mirecki, Śledziński i inni, zgadzało się w zasadzie z projektem Sławka, że należy odebrać pieniądze zrabowane, dodając tylko swe poprawki.

Wyciągnięto skądś dużą mapę Polski Kongresowej. Rozłożono ją na stole i zaczęto szczegółowo badać punkty, gdzieby można było dokonać napaści. Przedewszystkiem te miejscowości musiały być w znacznej odległości od twierdz wojskowych, musiały mieć dobre drogi i być położone niedaleko stacji kolejowych, by bojowcy mogli z łatwością uciec z miejsca zamachu.

Wszystcy uczestnicy posiedzenia pochylili się nad stołem z oczyma wlepionymi w mapę, żywo debatując nad zaletami i wadami każdej poszczególniej miejscowości. Przypominało to raczej sztab generalny podczas wojny, niż zebra nie nielegalnej organizacji robotniczej.

— Ja biore Lubartów — odezwał się w pewnej chwili Śle-

dziński, który doskonale znał tamtejsze okolice.

— A my weźmiemy Sokółów, co? — odezwał się Sławek, zwracając się do Arciszewskiego.

— Tak, mamy tam kilku dobrych towarzyszy — odpowiedział Arciszewski — mam wraże nie, że to dobrzy i zdolni bojowcy. Bedziemy mieli wywiad na miejscu.

I inni kierownicy grup wybrali sobie miasteczka, gdzie według ich zdania dokonanie zamachu nie przedstawia większych trudności. Gdy każdy z nich wybrał już sobie „swoje” miasteczko, Sławek po raz drugi zabrał głos:

— Towarzysze, nie zapominać, że obowiązuje was najsurowsza tajemnica. Nawet najbliższemu przyjacielowi nie wolno zdradzić powziętych tutaj uchwał. Gdyby nasze plany zawiodły, nikt temu nie będzie winny, tylko my sami. Najbardziej nieostrożność, jedno

złote słowo, wycieknięcie

niepotrzebnie, może nas zdradzić i zasypać. Powinniśmy o tem dobrze pamiętać i dlatego należy trzymać wszystko w tajemnicy.

Po tem ostrzeżeniu bojowcy zaczęli się rozchodzić. Cichaczem i pojedynczo opuszczali miasteczka, gdzieby mieli wywiad na miejscu.

Każdy z kierowników drużyny bojowej wysłał do „swojego” miasteczka kilku obserwatorów, by na miejscu wybadali sytuację. Należało ustalić ilość policjantów znajdujących się w miasteczku, czy są tam skoszarowani żołnierze, w jakiej odległości znajduje się ono od jakiegoś większego miasta, skąd może w razie potrzeby przybyć policja odsiecz. Te wiadomości były niezbędne, od nich zależał los całej wyprawy.

Wszystcy uczestnicy posiedzenia pochylili się nad stołem z oczyma wlepionymi w mapę, żywo debatując nad zaletami i wadami każdej poszczególniej miejscowości. Przypominało to raczej sztab generalny podczas wojny, niż zebra nie nielegalnej organizacji robotniczej.

— Ja biore Lubartów — odezwał się w pewnej chwili Śle-

dziński, który doskonale znał tamtejsze okolice.

— A my weźmiemy Sokółów, co? — odezwał się Sławek, zwracając się do Arciszewskiego.

— Tak, mamy tam kilku dobrych towarzyszy — odpowiedział Arciszewski — mam wraże nie, że to dobrzy i zdolni bojowcy. Bedziemy mieli wywiad na miejscu.

I inni kierownicy grup wybrali sobie miasteczka, gdzie według ich zdania dokonanie zamachu nie przedstawia większych trudności. Gdy każdy z nich wybrał już sobie „swoje” miasteczko, Sławek po raz drugi zabrał głos:

— Towarzysze, nie zapominać, że obowiązuje was najsurowsza tajemnica. Nawet najbliższemu przyjacielowi nie wolno zdradzić powziętych tutaj uchwał. Gdyby nasze plany zawiodły, nikt temu nie będzie winny, tylko my sami. Najbardziej nieostrożność, jedno

złote słowo, wycieknięcie

niepotrzebnie, może nas zdradzić i zasypać. Powinniśmy o tem dobrze pamiętać i dlatego należy trzymać wszystko w tajemnicy.

Po tem ostrzeżeniu bojowcy zaczęli się rozchodzić. Cichaczem i pojedynczo opuszczali miasteczka, gdzieby mieli wywiad na miejscu.

Każdy z kierowników drużyny bojowej wysłał do „swojego” miasteczka kilku obserwatorów, by na miejscu wybadali sytuację. Należało ustalić ilość policjantów znajdujących się w miasteczku, czy są tam skoszarowani żołnierze, w jakiej odległości znajduje się ono od jakiegoś większego miasta, skąd może w razie potrzeby przybyć policja odsiecz. Te wiadomości były niezbędne, od nich zależał los całej wyprawy.

Wszystcy uczestnicy posiedzenia pochylili się nad stołem z oczyma wlepionymi w mapę, żywo debatując nad zaletami i wadami każdej poszczególniej miejscowości. Przypominało to raczej sztab generalny podczas wojny, niż zebra nie nielegalnej organizacji robotniczej.

— Ja biore Lubartów — odezwał się w pewnej chwili Śle-

dziński, który doskonale znał tamtejsze okolice.

— A my weźmiemy Sokółów, co? — odezwał się Sławek, zwracając się do Arciszewskiego.

— Tak, mamy tam kilku dobrych towarzyszy — odpowiedział Arciszewski — mam wraże nie, że to dobrzy i zdolni bojowcy. Bedziemy mieli wywiad na miejscu.

I inni kierownicy grup wybrali sobie miasteczka, gdzie według ich zdania dokonanie zamachu nie przedstawia większych trudności. Gdy każdy z nich wybrał już sobie „swoje” miasteczko, Sławek po raz drugi zabrał głos:

— Towarzysze, nie zapominać, że obowiązuje was najsurowsza tajemnica. Nawet najbliższemu przyjacielowi nie wolno zdradzić powziętych tutaj uchwał. Gdyby nasze plany zawiodły, nikt temu nie będzie winny, tylko my sami. Najbardziej nieostrożność, jedno

złote słowo, wycieknięcie

niepotrzebnie, może nas zdradzić i zasypać. Powinniśmy o tem dobrze pamiętać i dlatego należy trzymać wszystko w tajemnicy.

Po tem ostrzeżeniu bojowcy zaczęli się rozchodzić. Cichaczem i pojedynczo opuszczali miasteczka, gdzieby mieli wywiad na miejscu.

Każdy z kierowników drużyny bojowej wysłał do „swojego” miasteczka kilku obserwatorów, by na miejscu wybadali sytuację. Należało ustalić ilość policjantów znajdujących się w miasteczku, czy są tam skoszarowani żołnierze, w jakiej odległości znajduje się ono od jakiegoś większego miasta, skąd może w razie potrzeby przybyć policja odsiecz. Te wiadomości były niezbędne, od nich zależał los całej wyprawy.

Wszystcy uczestnicy posiedzenia pochylili się nad stołem z oczyma wlepionymi w mapę, żywo debatując nad zaletami i wadami każdej poszczególniej miejscowości. Przypominało to raczej sztab generalny podczas wojny, niż zebra nie nielegalnej organizacji robotniczej.

— Ja biore Lubartów — odezwał się w pewnej chwili Śle-

dziński, który doskonale znał tamtejsze okolice.

— A my weźmiemy Sokółów, co? — odezwał się Sławek, zwracając się do Arciszewskiego.

— Tak, mamy tam kilku dobrych towarzyszy — odpowiedział Arciszewski — mam wraże nie, że to dobrzy i zdolni bojowcy. Bedziemy mieli wywiad na miejscu.

I inni kierownicy grup wybrali sobie miasteczka, gdzie według ich zdania dokonanie zamachu nie przedstawia większych trudności. Gdy każdy z nich wybrał już sobie „swoje” miasteczko, Sławek po raz drugi zabrał głos:

— Towarzysze, nie zapominać, że obowiązuje was najsurowsza tajemnica. Nawet najbliższemu przyjacielowi nie wolno zdradzić powziętych tutaj uchwał. Gdyby nasze plany zawiodły, nikt temu nie będzie winny, tylko my sami. Najbardziej nieostrożność, jedno

złote słowo, wycieknięcie

niepotrzebnie, może nas zdradzić i zasypać. Powinniśmy o tem dobrze pamiętać i dlatego należy trzymać wszystko w tajemnicy.

Po tem ostrzeżeniu bojowcy zaczęli się rozchodzić. Cichaczem i pojedynczo opuszczali miasteczka, gdzieby mieli wywiad na miejscu.

Każdy z kierowników drużyny bojowej wysłał do „swojego” miasteczka kilku obserwatorów, by na miejscu wybadali sytuację. Należało ustalić ilość policjantów znajdujących się w miasteczku, czy są tam skoszarowani żołnierze, w jakiej odległości znajduje się ono od jakiegoś większego miasta, skąd może w razie potrzeby przybyć policja odsiecz. Te wiadomości były niezbędne, od nich zależał los całej wyprawy.

Wszystcy uczestnicy posiedzenia pochylili się nad stołem z oczyma wlepionymi w mapę, żywo debatując nad zaletami i wadami każdej poszczególniej miejscowości. Przypominało to raczej sztab generalny podczas wojny, niż zebra nie nielegalnej organizacji robotniczej.

— Ja biore Lubartów — odezwał się w pewnej chwili Śle-

dziński, który doskonale znał tamtejsze okolice.

— A my weźmiemy Sokółów, co? — odezwał się Sławek, zwracając się do Arciszewskiego.

— Tak, mamy tam kilku dobrych towarzyszy — odpowiedział Arciszewski — mam wraże nie, że to dobrzy i zdolni bojowcy. Bedziemy mieli wywiad na miejscu.

I inni kierownicy grup wybrali sobie miasteczka, gdzie według ich zdania dokonanie zamachu nie przedstawia większych trudności. Gdy każdy z nich wybrał już sobie „swoje” miasteczko, Sławek po raz drugi zabrał głos:

— Towarzysze, nie zapominać, że obowiązuje was najsurowsza tajemnica. Nawet najbliższemu przyjacielowi nie wolno zdradzić powziętych tutaj uchwał. Gdyby nasze plany zawiodły, nikt temu nie będzie winny, tylko my sami. Najbardziej nieostrożność, jedno

złote słowo, wycieknięcie

niepotrzebnie, może nas zdradzić i zasypać. Powinniśmy o tem dobrze pamiętać i dlatego należy trzymać wszystko w tajemnicy.

Po tem ostrzeżeniu bojowcy zaczęli się rozchodzić. Cichaczem i pojedynczo opuszczali miasteczka, gdzieby mieli wywiad na miejscu.

Każdy z kierowników drużyny bojowej wysłał do „swojego” miasteczka kilku obserwatorów, by na miejscu wybadali sytuację. Należało ustalić ilość policjantów znajdujących się w miasteczku, czy są tam skoszarowani żołnierze, w jakiej odległości znajduje się ono od jakiegoś większego miasta, skąd może w razie potrzeby przybyć policja odsiecz. Te wiadomości były niezbędne, od nich zależał los całej wyprawy.

Wszystcy uczestnicy posiedzenia pochylili się nad stołem z oczyma wlepionymi w mapę, żywo debatując nad zaletami i wadami każdej poszczególniej miejscowości. Przypominało to raczej sztab generalny podczas wojny, niż zebra nie nielegalnej organizacji robotniczej.

— Ja biore Lubartów — odezwał się w pewnej chwili Śle-

dziński, który doskonale znał tamtejsze okolice.

— A my weźmiemy Sokółów, co? — odezwał się Sławek, zwracając się do Arciszewskiego.

— Tak, mamy tam kilku dobrych towarzyszy — odpowiedział Arciszewski — mam wraże nie, że to dobrzy i zdolni bojowcy. Bedziemy mieli wywiad na miejscu.

I inni kierownicy grup wybrali sobie miasteczka, gdzie według ich zdania dokonanie zamachu nie przedstawia większych trudności. Gdy każdy z nich wybrał już sobie „swoje” miasteczko, Sławek po raz drugi zabrał głos:

— Towarzysze, nie zapominać, że obowiązuje was najsurowsza tajemnica. Nawet najbliższemu przyjacielowi nie wolno zdradzić powziętych tutaj uchwał. Gdyby nasze plany zawiodły, nikt temu nie będzie winny, tylko my sami. Najbardziej nieostrożność, jedno

złote słowo, wycieknięcie

niepotrzebnie, może nas zdradzić i zasypać. Powinniśmy o tem dobrze pamiętać i dlatego należy trzymać wszystko w tajemnicy.

Po tem ostrzeżeniu bojowcy zaczęli się rozchodzić. Cichaczem i pojedynczo opuszczali miasteczka, gdzieby mieli wywiad na miejscu.

Każdy z kierowników drużyny bojowej wysłał do „swojego” miasteczka kilku obserwatorów, by na miejscu wybadali sytuację. Należało ustalić ilość policjantów znajdujących się w miasteczku, czy są tam skoszarowani żołnierze, w jakiej odległości znajduje się ono od jakiegoś większego miasta, skąd może w razie potrzeby przybyć policja odsiecz. Te wiadomości były niezbędne, od nich zależał los całej wyprawy.

Wszystcy uczestnicy posiedzenia pochylili się nad stołem z oczyma wlepionymi w mapę, żywo debatując nad zaletami i wadami każdej poszczególniej miejscowości. Przypominało to raczej sztab generalny podczas wojny, niż zebra nie nielegalnej organizacji robotniczej.

— Ja biore Lubartów — odezwał się w pewnej chwili Śle-

dziński, który doskonale znał tamtejsze okolice.

— A my weźmiemy Sokółów, co? — odezwał się Sławek, zwracając się do Arciszewskiego.

— Tak, mamy tam kilku dobrych towarzyszy — odpowiedział Arciszewski — mam wraże nie, że to dobrzy i zdolni bojowcy. Bedziemy mieli wywiad na miejscu.

I inni kierownicy grup wybrali sobie miasteczka, gdzie według ich zdania dokonanie zamachu nie przedstawia większych trudności. Gdy każdy z nich wybrał już sobie „swoje” miasteczko, Sławek po raz drugi zabrał głos:

— Towarzysze, nie zapominać, że obowiązuje was najsurowsza tajemnica. Nawet najbliższemu przyjacielowi nie wolno zdradzić powziętych tutaj uchwał. Gdyby nasze plany zawiodły, nikt temu nie będzie winny, tylko my sami. Najbardziej nieostrożność, jedno

złote słowo, wycieknięcie

niepotrzebnie, może nas zdradzić i zasypać. Powinniśmy o tem dobrze pamiętać i dlatego należy trzymać wszystko w tajemnicy.

Po tem ostrzeżeniu bojowcy zaczęli się rozchodzić. Cichaczem i pojedynczo opuszczali miasteczka, gdzieby mieli wywiad na miejscu.

Każdy z kierowników drużyny bojowej wysłał do „swojego” miasteczka kilku obserwatorów, by na miejscu wybadali sytuację. Należało ustalić ilość policjantów znajdujących się w miasteczku, czy są tam skoszarowani żołnierze, w jakiej odległości znajduje się ono od jakiegoś większego miasta, skąd może w razie potrzeby przybyć policja odsiecz. Te wiadomości były niezbędne, od nich zależał los całej wyprawy.

Wszystcy uczestnicy posiedzenia pochylili się nad stołem z oczyma wlepionymi w mapę, żywo debatując nad zaletami i wadami każdej poszczególniej miejscowości. Przypominało to raczej sztab generalny podczas wojny, niż zebra nie nielegalnej organizacji robotniczej.

— Ja biore Lubartów — odezwał się w pewnej chwili Śle-

dziński, który doskonale znał tamtejsze okolice.

— A my weźmiemy Sokółów, co? — odezwał się Sławek, zwracając się do Arciszewskiego.

— Tak, mamy tam kilku dobrych towarzyszy — odpowiedział Arciszewski — mam wraże nie, że to dobrzy i zdolni bojowcy. Bedziemy mieli wywiad na miejscu.

I inni kierownicy grup wybrali sobie miasteczka, gdzie według ich zdania dokonanie zamachu nie przedstawia większych trudności. Gdy każdy z nich wybrał już sobie „swoje” miasteczko, Sławek po raz drugi zabrał głos:

— Towarzysze, nie zapominać, że obowiązuje was najsurowsza tajemnica. Nawet najbliższemu przyjacielowi nie wolno zdradzić powziętych tutaj uchwał. Gdyby nasze plany zawiodły, nikt temu nie będzie winny, tylko my sami. Najbardziej nieostrożność, jedno

złote słowo, wycieknięcie

niepotrzebnie, może nas zdradzić i zasypać. Powinniśmy o tem dobrze pamiętać i dlatego należy trzymać wszystko w tajemnicy.

Po tem ostrzeżeniu bojowcy zaczęli się rozchodzić. Cichaczem i pojedynczo opuszczali miasteczka, gdzieby mieli wywiad na miejscu.

Każdy z kierowników drużyny bojowej wysłał do „swojego” miasteczka kilku obserwatorów, by na miejscu wybadali sytuację. Należało ustalić ilość policjantów znajdujących się w miasteczku, czy są tam skoszarowani żołnierze, w jakiej odległości znajduje się ono od jakiegoś większego miasta, skąd może w razie potrzeby przybyć policja odsiecz. Te wiadomości były niezbędne, od nich zależał los całej wyprawy.

Wszystcy uczestnicy posiedzenia pochylili się nad stołem z oczyma wlepionymi w mapę, żywo debatując nad zaletami i wadami każdej poszczególniej miejscowości. Przypominało to raczej sztab generalny podczas wojny, niż zebra nie nielegalnej organizacji robotniczej.

— Ja biore Lubartów — odezwał się w pewnej chwili Śle-

dziński, który doskonale znał tamtejsze okolice.

— A my weźmiemy Sokółów, co? — odezwał się Sławek, zwracając się do Arciszewskiego.

— Tak, mamy tam kilku dobrych towarzyszy — odpowiedział Arciszewski — mam wraże nie, że to dobrzy i zdolni bojowcy. Bedziemy mieli wywiad na miejscu.

I inni kierownicy grup wybrali sobie miasteczka, gdzie według ich zdania dokonanie zamachu nie przedstawia większych trudności. Gdy każdy z nich wybrał już sobie „swoje” miasteczko, Sławek po raz drugi zabrał głos:

— Towarzysze, nie zapominać, że obowiązuje was najsurowsza tajemnica. Nawet najbliższemu przyjacielowi nie wolno zdradzić powziętych tutaj uchwał. Gdyby nasze plany zawiodły, nikt temu nie będzie winny, tylko my sami. Najbardziej nieostrożność, jedno

złote słowo, wycieknięcie

niepotrzebnie, może nas zdradzić i zasypać. Powinniśmy o tem dobrze pamiętać i dlatego należy trzymać wszystko w tajemnicy.

Po tem ostrzeżeniu bojowcy zaczęli się rozchodzić. Cichaczem i pojedynczo opuszczali miasteczka, gdzieby mieli wywiad na miejscu.

Każdy z kierowników drużyny bojowej wysłał do „swojego” miasteczka kilku obserwatorów, by na miejscu wybadali sytuację. Należało ustalić ilość policjantów znajdujących się w miasteczku, czy są tam skoszarowani żołnierze, w jakiej odległości znajduje się ono od jakiegoś większego miasta, skąd może w razie potrzeby przybyć policja odsiecz. Te wiadomości były niezbędne, od nich zależał los całej wyprawy.

Wszystcy uczestnicy posiedzenia pochylili się nad stołem z oczyma wlepionymi w mapę, żywo debatując nad zaletami i wadami każdej poszczególniej miejscowości. Przypominało to raczej sztab generalny podczas wojny, niż zebra nie nielegalnej organizacji robotniczej.

— Ja biore Lubartów — odezwał się w pewnej chwili Śle-

dziński, który doskonale znał tamtejsze okolice.

— A my weźmiemy Sokółów, co? — odezwał się Sławek, zwracając się do Arciszewskiego.

— Tak, mamy tam kilku dobrych towarzyszy — odpowiedział Arciszewski — mam wraże nie, że to dobrzy i zdolni bojowcy. Bedziemy mieli wywiad na miejscu.

I inni kierownicy grup wybrali sobie miasteczka, gdzie według ich zdania dokonanie zamachu nie przedstawia większych trudności. Gdy każdy z nich wybrał już sobie „swoje” miasteczko, Sławek po raz drugi zabrał głos:

— Towarzysze, nie zapominać, że obowiązuje was najsurows

MUCHY ROZNOŚCĄ ZARAZKI CHOROBY
FLIT
niszczy muchy

OGROD ZABAW 100 POCILCH
KOMITET OBYWATELSKI POMOCY SPOŁECZNEJ
przy moście Kierbedzia
Dojazd tramwajami 4, 6, 18
21, 23, 25 i M.
Dzień od godz. 5 p. p.
ogrod otwarty, wejście bezpłatne
RENDEZ-VOUS STOLICY
Wszystkie imprezy artystyczne
Zabawy dla dzieci: Jarmark, humor,
eras, Teatr-Rewji — Cyrk minia-
tur — salce czarów — Cafe-
Dancing — Restauracja
WEJŚCIE 25 GR.
Dzieci, uczniowie, szereg. 15 gr.

KI. RIALTO P. 6, 8, 10
pikantna komedia pełna humoru
i dowcipu
TAJEMNICE SALONU PIĘKNOŚCI
W roli głównej CARY GRANT

JEDYNE W WARSZAWIE
KINO **STYLOWY**
Największy sukces zagranicy
„JULIKA”
W rol. gl. Gitta ALPAR GUSTAW
FRÖHLICH, TIBOR HALMAY

W CZWARTEK 18 b. m.
PREMIERA
pełnowartościowego przeboju zimo-
wego nowego se-
zonu 1935-6 r.
UROLONY ŚWIAT
z Claudette Colbert i Ch. Boyerem
„ŚWIATOWID”

KINO TON
Pulawka 31 W rol. gl.
p. 5, 7, 15 GARY
9.15
COOPER
odgr. **65 MARION DAVIS**

FILM — REWELACJA
W roku ubiegłym kino „Światowid” nie bacząc na koszty, zademon-
strowało dnia 17 lipca pełnowartościowy film p. t. „Śmierć odpoczy-
wa”. Eksperyment się udał — widow-
nia kina codziennie zapelniała się
liczną publicznością łaknącą nawet
w sezonie „ogórków” dobrej i godzi-
wej rozrywki. Chcąc i w tym roku
swym bywalcom dać możność spędze-
nia miłego wieczoru w idealnie
ociekającej sali — „Światowid” —
wyświetlany będzie czołowy film
prez. Paramountu p. t. „Urolony
Świat”. W rolach głównych wysta-
piają po raz pierwszy razem Claudet-
te Colbert i Charles Boyer

OGŁOSZENIA DROBNE

Najtańsze źródło: Piaszce nie-
przemakalne garbar-
dnie, 15. Wykwintne Włókniki,
zi. kurtki — najtańsze! Fa-
bryka Mar-108 m. — „Sportpol”
szalkowska 2 Raty —
TAPCZANY higieniczne, auto-
matyczne patenty-
wane 3722, złotych 50, oraz nowo-
czesne kurtki, otomany Warunki
dogodne. Wy-
twórnia: Twarda 5.
APARATY MEDYCZNE, radioodbiór-
niki sieciowe, odkurzacze, grzejniki e-
lektryczne, patefony, wentylatory, ma-
tory naprawia solidnie i tanio „Sewe-
ryn”, Chłodna 40/65 tel. 658-93.

Pełna tabela loterii

GŁÓWNE WYGRANE

I i II-gie ciągnięcie

Zł. 10.000 na n-ry: 67709 79492 109595 174909	99227 101188 110435 120108 121726
Zł. 1.000 na n-ry: 76438 137877 137961 146144	121941 125566 137984 140724 141111
Zł. 500 na n-ry: 92088 150007 156629	141513 145964 146692 147589 151623
Zł. 400 na n-ry: 2060 53906 65929 67024 73942 163191 133237 153030 157299	160241 161349 169236 174525 175303
Zł. 250 na n-ry: 13128 15161 16543 16683 23268 25843 40831 41920 53341 54706 61505 65049 78513 89278 94608	183602 184036 184612
Zł. 50.000 na nr. 118373	Zł. 200 na n-ry: 8093 21838 21925

WYGRANE PO 150 ZŁ.

492 3040 119 497 631 4093 5208 576 6236	64 372 434 595 37121 284 385 992
668 8186 555 783 83 9286 640 10511 11767	38014 355 65 97 403 544 620 94 730 85
12135 92 280 12431 896 14101 530 81	39007 514 50 97 782
15134 16053 17015 176 18394 441 19764	40312 41 81 638 743 911 91 41111 238
20093 546 21535 631 23454 580 611	40 490 763 892 905 42957 43138 656
768 82 24079 653 25050 531 679 780 976	916 44078 432 615 701 45017 271 400 45
86 26239 816 27680 720 990 28043 357	664 46662 954 98 47391 826 48159 636
532 29063 30311 495 31134 91 609 711	50028 401 641 756 923 51029 366 656
806 32228 430 534 980 33285 681 910	84 52128 597 683 950 53254 764 900
34118 49 35008 261 36250 437 512 600	54106 248 550 55136 68 223 662 892
920 76 37030 686 822	56183 216 548 621 996 57354 550 58016
38505 786 39360 506 7 747 40025 219	40 175 84 213 759 59048 76 424 540
72 342 510 701 901 5 41037 384 401	726 902 31
42089 624 43535 85 576 44018 45994	60323 31 448 548 61288 812 968 62821
46472 356 47959 48023 366 49142 364	63065 72 263 427 594 808 912 64009 32
995 50805 51009 197 595 724 52381	224 423 669 727 65067 221 432 46 988
460 889 53156 508 741 881 903 54008	66093 361 821 67153 334 68107 554 844
250 83 55841 638 56017 966 57927 58024	937 71 69005 341 74 555 731 815 932
263 900 59155 287 70 795 908 60910 50	70048 74 212 430 904 71095 332 456
62019 140 363 531 68 970 63394 64216	509 833 72081 484 727 73061 174 254
47 65050 49 319 757 860 66678 67167	359 618 74038 257 303 24 66 433 721
442 68056 160 535 677 750 54 868 69138	816 75027 46 200 489 748
441 663 68 786 936 70419 559 71375 749	76448 572 860 63 77384 936 78217
73666 529 803 47 74268 340 444 81 858	993 79693 718 20 812
78048 184 205 20 505 16 802	80387 81682 821 907 82183 255
76184 612 46 778 864 77166 359	83004 5 8 473 75 600 4 709 74 914
497 694 78519 79491 872	84297 330 543 623 92 892 85161 575
80083 143 697 81494 594 82221 78	924 86000 98 771 859 79 980 87205 7
774 83155 224 85583 638 86854 87076	93 664 88236 75 329 542 704 89088
805 88325 418	205 330 31 817

90068 323 91541 735 853 92096 191	90049 263 376 653 800 9 906 91341
891 93067 94528 45 797 95158 502	460 543 89 895 92282 375 522 47 685
95022 975 97493 98493 577 608	93012 233 839 94511 630 95 494 639
99026 99 955	862 96114 30 229 486 531 782 998
100387 637 101068 278 469 563 631	97233 313 646 709 945 98096 218 355
102086 103114 984 104274 316 642	652 795 857 99205 90 325
711 925 105205 847 105484 547	100066 944 101136 287 987 102121
107837 39 108106 725 86 971 109019	448 800 943 103454 858 104061 402
830 110035 638 75 111197 818 112581	958 105259 106094 229 378 107070
926 113104	285 377 454 509 805 108317 599 611
114638 881 115189 361 117066109	710 84 109154 434 570 98 605 26 774
75 339 418 119013 145	110256 335 493 97 719 111404 547
120190 348 532 667 121815 985	634 725 838 58 113021 355
123264 908 123068 237 125541 126064	114018 175 252 83 115056 201 65
564 127565 690 128108 44 734 871	532 116046 79 117 243 85 536 647
129167 320 465	753 117289 366 118139 688 119055
130036 180 79 685 131245 48	375
491 542 778 84 820 133021 452 894	120038 96 183 218 26 48 597
134109 223 754 135357 928 136422	916 121000 228 70 300 732 83 97
30 595 137696 138 163 73 765 139246	962 122970 123226 93 436 554 609
417 61 95 546	124574 818 125187 249 740 126253
140066 84 338 906 141 112 712	608 714 17 937 127434 44 604 14
142416 928 143759 144742 57 845	755 128326 81 593 723 70 880 129
925 145455 146941 60 147101 291 707	231 78 334 494 631 59
148794 149461 893 928	130197 420 531 962 131145 232
150 243 301 31 922 44 151095 118 648	74 410 905 132013 34 702 98 133427
152960 153334	790 134059 174 364 474 600 769 803
154034 55 275 370 560 604 723 835 155105	135 333 402 50 81 535 758 63 812 57
5 275 156329 415 640 800 157014 61 313	136019 177 233 86 376 699 175717
158238 159140 923 160090 555 926 161997	643 798 138288 139 218 59 359
162145 258 760 833 916 64 163026 565	140013 101 643 141428 575 142309
709 164201 97 165552 166018 41 167032	143243 408 34 816 47 81 963 144262
57 81 152 84 90 955 168239 903 87 169079	145273 454 579 870 77 146305 718
101 441 170790 847 171404 728 29 870	36 849 58 939 147174 272 627 785
173045 273 174518 87 628 929 175244 326	148304 491 149 515 914 32 92
415 176049 151 365 634 56 734 177838	150109 39 327 675 931 151054 102
906 178243 65 311 722 996 179231 54 69	152043 82 975 153645 802
586 668 180074 154 235 546 663 720	90 99 154063 82 159 261 802
181641 182046 967 183253 752	940 59 155031 91 378 485 677 93

WYGRANE PO 50 ZŁOTYCH.

2092 3173 89 266 4703 87 6551 8762 820 9113 276	1090 139 321
16117 733 935 91 11506 630 772 808	152960 153334
928 12325 821 974 13848 979 14115 3632	154034 55 275 370 560 604 723 835 155105
437 15182 641 850 16138 423 628 17225	5 275 156329 415 640 800 157014 61 313
380 18095 666 19070 73 253 20230 360	158238 159140 923 160090 555 926 161997
22661 701 34 23668 884 94 24092 129	162145 258 760 833 916 64 163026 565
87 893 25156 91 290 600 768 992 26321	709 164201 97 165552 166018 41 167032
38 557 793 27105 589 861 919 23 44	57 81 152 84 90 955 168239 903 87 169079
38687 534 885 29076 89 243 552 839	101 441 170790 847 171404 728 29 870
31156 341 53 32392 82 943 33297 307	173045 273 174518 87 628 929 175244 326
80 481 676 852 923 34006 53 267 450 58	415 176049 151 365 634 56 734 177838

III ciągnięcie

Wygrane po 150 złotych:

657 1106 2948 5067 7697 8514 664	60 621 26 89 913 74907 13 75740
12163 626 979 17521 18269 432 19886	77743 99 973 79356 465 80707 81879
20011 354 448 21102 22716 23079 416	82149 465 813 83558 827 84598 85001
552 671 25298 27015 137 28399 29101	110 38 430 86556 87323 438 65 942 88027
30102 48 787 33408 36326 37706 39809 965	143 272 89259 564 883 90710 91173 621
40705 28 41560 42422 617 43143 803	92712 979 93431 792 863 98092 99492
790 44285 45405 644 822 47320 589 797	100198 547 101150 102146 103550 624
817 49312 944	105260 334 107097 632 108153 527 109376
50158 683 51575 658 998 52160 202	437 536 111275 672 779 112113 761 806
53362 54040 68 450 749 56696 960 58077 59428	115177 982 116090 118048 147 850 992
61832 62575 847 63148 360 513 873	119899 964 120534 41 952 121670 849
64530 65096 66431 67669 68257 917 69876	123806 79 125928 128837 59 918 129282 481
70882 71636 65 72417 70 920 73530 51	130056 873 131601 60 132220 133196 606

IV ciągnięcie

Główne wygrane

10.000 zł. na n-ry: 161347 179249.	154191 684 155618 157490 158036
5.000 zł. na nr. 51407	159508 60 94 716 160651 162810 922
2.000 zł. na n-ry: 104891 140214 150418.	163101 372 574 164917 165057 571
1.000 zł. na n-ry: 136091 179860.	167163 775 964 168048 169412 170306
500 zł. na n-ry: 8010 40013 64594 79902 94976 177882	994 172052 66 300 409 816 174314
400 zł. na n-ry: 1815 87250 110857 111310 149294 149688 176754.	175756 176306 448 735 851 177022
250 zł. na n-ry: 9808 12487 16331 29836 45350 71589 73579 79684 82376	653 804 178250 179171 943 180334
100521 104060 117748 126417 134901 160744 177720 180741 183965 184181.	976 181162 474 182052 678 969 184300
200 zł. na n-ry: 18962 22786 29446 42040 52957 66772 67768 70029 70184	
73513 77144 77212 78905 79083 82383 96850 107729 115380 118543 122247	
129831 141329 141500 148177 149179 161937 162838 164424 174790.	

WYGRANE PO 150 ZŁ.

1249 2439 686 3385 925 4669 990 5824 6149 222 7719 8519 9726	154191 684 155618 157490 158036
10094 323 14022 946 16466 17649 795 18377 19157 622	159508 60 94 716 160651 162810 922
22649 23059 452 24378 25331 520 26951 28038 67 274 756 84 29616	163101 372 574 164917 165057 571
30406 31137 407 33706 991 34054 35277 696 36805 37875	167163 775 964 168048 169412 170306
41167 352 43534 643 950 44843 954 45238 46944 47086 48184	994 172052 66 300 409 816 174314
50047 53203 777 54400 560 972 55045 56635 58296 59677 85	175756 176306 448 735 851 177022
60160 281 317 61361 547 62246 607 66309 64052 153 65601 2 55 964 67297	653 804 178250 179171 943 180334
607 68248 69328 40 468 858 72022 74260	976 181162 474 182052 678 969 184300
77250 60 78092 587 79359 531 80328 873 82344 989 83460 85340 87699 714	
89430 90241 93749 968 94860 929 95350 104 947 96015 97289 99630 876 100978	
101034 103945 104352 470 691 923 105448 109552 110498 549 111370 913 112932 113091.	

Wygrane po 50 złotych:

863	7127	806	852	9749																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																						</
-----	------	-----	-----	------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	----

OWOC GRZECHU

Tragiczne dzieje, które wstrząsnęły całym światem

Helzina schowała starannie wszystkie dziewięć banknotów do szafy między bieliznę. Gdy po chwili wszedł Maleda, oboje Helzowie zmienili temat rozmowy, bo na podstawie milczącej umowy postanowili nie zwracać się żywej duszy ze swego szczęścia.

Minął jeden dzień i drugi. Łapiec miał tak głowę zajęętą nieoczekiwanym znalezieniem pieniędzy, że przez ten czas nawet nie wychodził z domu na krok. A gdy wychodził, to tylko obchodził młyn dookoła, zaglądał tu i owdzie, poczem wracał, gdyż mimo wszystko był niespokojny. Gdy tylko usłyszał najmniejszy szmer, bacznie nasłuchiwał, bowiem myślał:

— Ktoś przecież musiał zgubić te pieniądze. Może idzie do mnie po nie?

Po raz setny zapytywał sam siebie, jak to się stać mogło, że ktoś akurat tu, w takim miejscu zgubił taki ogromny pieniądz. Tu nawet nikt nigdy nie był; to nie szosa ani trakt. Wogóle poza Helzami mało kto w te zarośla nadwodne zaglądał. Któż więc mógł tam pójść i zgubić tyle pieniędzy? Czyżby Maleda? Ale chyba nie, bo nie miał przy sobie tak wielkiej sumy. A gdyby nawet miał i zgubił nie omieszkaby powiedzieć o tem Łapcowi. Szukałby tych pieniędzy razem.

Słowem, Łapiec nie mógł się domyśleć niczego i jakoś dziwnie zmarkotniał... Skończyły się radosne piosenki pijackie. Łapiec milczał, jak zaklęty i Maleda wreszcie to zauważył. Najpierw wyraził swój niepokój w tej postaci:

— Co ci jest, brachu? Choryś?

— A bo co?

— Już nawet nie śpiewasz...

Młynarz roześmiał się i rzekł:

— Na wszystko swój czas.

— Dlatego się pytam, bo zawsze jesteś taki rozśpiewany, że jak milczysz przez dwa dni, nie chyba dziwnego, iż się pytam. Gotów jestem pomyśleć, że ci się coś złego przytrafiło.

— Nie, nic się nie stało. Nie bój się.

W obawie, aby nie wzbudzić podejrzeń u Maledy, Helza zaczął nawet śpiewać, ale wkrótce umilkł

Trudno śpiewać, gdy się nie ma do tego głowy. A głowę miał teraz zaprzątniętą pieniędzmi. Gdzież się podziała jego beztroska niefrasobliwość, do której jego śpiew tak bardzo pasował, jako jej wyraz najmowniejszy? Już nie czuł się tak szczęśliwy, jak dawniej. Czy to nie dziwne? Jako biedak czuł się znacznie szczęśliwszy, niż jako bogacz i często myślał:

— To ciekawe. Drzę, jakbym się czegoś bał.

Budził się z dziesięć razy na noc, cały skąpany w zimnym pocie. Zrywał się z łóżka i nasłuchiwał. Helzina także budziła się wtedy i zapytywała:

— Co ci jest?

— Zdawało mi się... że ktoś idzie... jakieś kroki...

— No to co? Nie może kto tędy przechodzić?

Ale Helza zasypiał już potem tylko z wielkim trudem.

Pewnego dnia przeraził się straszliwie. Pracował przy młynie na górze, gdy nagle usłyszał zdołu donośny głos:

— Helzo! Jesteście tam? To zejdźcie. Przyszedł tu ktoś do was.

Helza postawił nogę na pierwszym szczeblu drabiny i odrazu ujrzał mundur policyjny. Zimny pot wystąpił mu na czoło, gdyż pomyślał:

— Przyszli mnie aresztować.

Najchętniej nie odpowiedziałby ani słowa i nie zeszedł, ale zdołu znów zawołano:

Czytajcie

„Wesołe Wiadomości”

Cena 10 groszy

— Helzo... Coście ogłuchli? Nie słyszycie, że się was woła?

Przekonany, że chcą go zabrać, a wiedząc, że nie ma żadnych innych przewinień, bo ostatnie kłusownictwo Kurcewicz mu przecież przebaczył, Helza pomyślał sobie:

— To o te pieniądze! Z pewnością o te pieniądze!

I zadrżał na całym ciele.

W pierwszej chwili pomyślał sobie, że najlepiej będzie odrazu uciec. Nic łatwiejszego... Mógł dolnem przejściem wysunąć się niepostrzeżenie, a potem wejść do stawu, gdzie nie było bardzo głęboko, a stamtąd można wprost iść na łąkę, z łąki zaś do lasu. Tam już byłby ocalony.

Był tak przerażony i silnie przekonany, że policja przybyła właśnie, aby go zaarrestować, że nie wahał się dłużej.

Tymczasem policjant wołał z dołu:

— Hej, hej... Cóż on doprawdy ogłuchł, ten Łapiec.

Helza tymczasem przystąpił do wykonania swego planu. Szybko dotarł dolnem przejściem do drzwi, czek, otworzył je i wskoczył do stawu. Po chwili już był na łące, a stamtąd czmychnął do lasu. Nie zrobił jeszcze dwudziestu kroków, gdy nagle usłyszał szepot:

— Helzo... Helzo, chodźcie tu.

Zatrzymał się. W tej samej chwili z za gęstych zarośli wyłonił się Maleda i zapytał:

— Co się z tobą dzieje? Biegniesz jak warjat. Młyn się pali, czy co? Co się stało? Widziałem, jak skoczyłeś do wody, potem z wody...

— Bo policja... Rozumiesz? Policja!!!

— No to co? Owszem, widziałem, jest w młynie. Ale czegoż się boisz? Zbroiłeś coś, czy co? Czy do ciebie mają jakiś interes?

— A do mnie.

— Dlaczego? Przeszkrobałeś, co?

— Nie, ale... — wykrztusił z trwożnym lękiem. i urwał.

Dalszy ciąg jutro.

KRZYK W NOCY

Wstrząsające grozą dzieje straszliwej tajemnicy

Gdy Zosia zabrała Ryszarda na przechadzkę, Larecki zaprowadził Piwacza i Turniaka do domku Kołowicza i pokazał im jak go umeblował.

Na jego zapytanie odpowiedzieli:

— Rzeczywiście, wszystko tak, jak było w swoim czasie. Zupełnie pan to dobrze odtworzył. Skąd pan to wiedział?

— Dość wczytywałem się w akta mojej sprawy, gdzie to wszystko było dokładnie opisane.

— A czy pan wie, że to może panu bardzo popsuć sprawę?

— Jakto? Dlaczego?

— Bo sąd może powiedzieć: jeżeli tak dobrze zdołał odtworzyć pokój, Kołowicza w chwili dokonywania morderstwa, to z pewnością miał z nim coś wspólnego... Może był tam kiedyś, choć temu zaprzeczają? Może jednak to on zamordował?

— To już trudno, moi panowie. Jak się komuś nie wierzy, to przepadło. Ale ja mogę udowodnić, że w aktach jest to wszystko dokładnie opisane.

— Ale skąd pan to może wiedzieć? Przecież panu tych akt do ręki nie dawano.

— Otrzymał je wszakże mój obrońca, Czarnomski. Zazwyczaj adwokatowi pozwala się jedynie robić wypisy, ale ze względu na jego kalectwo pozwolono mu w drodze wyjątku studjować je w domu. On zaś potem wstępował do mnie do więzienia i... nie wiem, czy miał do tego prawo, czy nie... ale czytał mi je i dawał do czytania.

— My wcale nie wątpimy o tem, że jest tak właśnie, jak pan twierdzi, ale zgóry chcemy pana zabezpieczyć przed wszelkimi omyłkami, które potem mogą się okazać błędnymi posunięciami, bardzo dla pana niebezpiecznymi.

— Bardzo to panom dziękuję, ale przypusz-

czam, że obecnie sąd mi będzie więcej dawał wiary. Tu właściwie nie o to nawet chodzi.

— A o co?

— Chciałbym, aby panowie mogli w przyszłości coś zaświadczyć w sądzie... Coś, co panowie niedługo tu zobaczą. Poproszę panów bowiem wkrótce znów do mojej willi i będę panom wdzięczny, jeżeli zechcą łaskawie bacznie spoglądać przez okno, aby dokładnie zobaczyć wszystko, co się tu będzie działo. Zamierzam wziąć przykład z panów.

— Jakim sposobem?

— Panowie mi sami mówili, że odegrali scenę morderstwa przed moją żoną i córką z polecenia sądziego śledczego. Chcę poniekąd wejść w ślady panów.

— Co? Pan także będzie udawał, że pan morderuje?

— O, nie bynajmniej... Zaprosiłem tylko Lutyna do mnie.

— I każe pan jemu mordować siebie?

— Także nie. Chodzi mi jedynie o to, żeby panowie, a także moja córka i pan Ryszard Czarnomski, syn mojego przyjaciela i obrońcy s. p. Ludwika, przekonali się, że Lutyn jest ztytu tak bardzo podobny do mnie, iż można go wziąć za mnie.

— Ach, tak? To bardzo dobry pomysł. Chodzi o to tylko, aby wykonanie udało się tak samo dobrze, jak idea.

— O to się postaram.

— Chętnie się o tem przekonamy.

Poczem Turniak rzekł do Piwacza:

— Przypomnij sobie dobrze, bo może ja nie wszystko pamiętam, czy te graty tak stały, jak teraz. Czy wszystko było mniej więcej tak samo?

— Już ci przecież powiedziałem, że tak — odrzekł Piwacz, — może tylko ten stół stał nieco bardziej do środka.

— Zechce pan go więc ustawić, jak pan uzna za lepsze — poprosił Larecki.

Piwacz i Turniak zlekka poprzesuwali jeszcze niektóre meble, poczem uznali, że już wszystko jest w najlepszym porządku.

— W takim razie panów już pożegnaj — i poproszę o powrót do mojej dawnej willi. Drzwi tam zostawiłem otwarte. Ja tu zostanę i będę czekał na Lutyna. Poproszę panów tylko o baczenie na to, co się w tym pokoju dziać będzie.

— A gdy panna Zofja i pan Czarnomski o pana zapytają?

— Właśnie o to chciałem panów prosić... Panowie zechcą łaskawie powiedzieć jej, że wrócę niebawem, ponieważ mam coś do załatwienia. Poza tem chciałbym bardzo, aby panowie mogli tak manewrować, żeby ci dwoje stali także przy oknie i wszystko dokładnie widzieli.

— Postaramy się — odrzekli jednogłośnie Piwacz i Turniak.

Podczas, gdy toczyły te rozmowy, Lutyn już był w drodze do Milanówka. Cały dźął z napięciem na myśl, o tem, czy Larecki da mu ostatecznie te pieniądze, czy nie. Była to dla niego doprawdy kwestja życia.

Oczywiście, jakoś wykaraskałby się zawsze z obecnej klęski, ale jedno jest pewne: straciłby raz na zawsze zaufanie świata giełdowego i musiałby szukać zarobku gdzieindziej. A w każdym razie po do tychczasowym dobrobycie nie zostałoby ani śladu. Tymczasem na giełdzie sprawy stały coraz gorzej. Jeżeli dziś nie dostanie tego miliona od Lareckiego, będzie zgubiony.

— Da, czy nie da? — dręczył się Larecki, podczas gdy pociąg już zajeżdżał na stację w Milanówku...

Dalszy ciąg jutro.

Lipiec

17

Środa
Aleksęgo

Ze sportu.

Klasa B.

Ostatnie mecze przyniosły rozstrzygnięcie w klasie B. tak w części górnej jak i dolnej. O wejście do klasy A waleryć będzie Kabel i Łobzowianka, a do klasy B. spada Hakoach.

Nazwa klubu	gier	pkt.	St.	bramek
Łobzowianka	11	19		56:7
Kabel	10	18		40:8
Sparta	10	15		35:11
Czarni	10	11		21:16
Orleń	10	11		22:26
Z.G.F.	8	10		41:13
Zakrzowianka	10	10		27:28
Hagibor	10	10		17:32
Sila	9	8		27:40
Hakadur	10	5		13:40
Jutrzenka	10	4		9:54
Hakoach	9	0		5:40

Włamanie do magazynu Zakładu Czystczenia Miasta

Litewka Roman, zam. w Prądniku Białym L. 6, zgłosił, że w nocy z dnia 14 na 15 bm. nieznanymi sprawcami dostali się do magazynu Zakładu Czystczenia Miasta Krakowa przy ul. Wiślicko 3, zapomocą oderwania deski i skradli na szkodę Zarządu miasta, ubrania drelcho-we i peleryny, wartości dotychczas nieustalonej.

Niemila „wizyta“

Selenfreud Nachman, zam. przy ul. Starowiśniej 44 zgłosił, że nieznanymi sprawcami skradli mu z otwartego sklepu spożywczego przy ul. Starowiśniej 50, 6 kg. kawy wartości 42 zł.

Kara śmierci dla żydów udzielających pomocy aryjczykom

„Frank. furter Zeitung“ z dnia 12 lipca br. powołując się na „N. S. Parteikorrespondenz“ występuje z projektem zakazu pod karą śmierci: 2) przyjmowanie przez żydów nieżydów jako lokatorów lub sublokatorów, 2) zatrudnianie nieżydowskiego personelu domowego, 3) kara ta miałaby również dotyczyć żydowskich lekarzy i adwokatów, udzielających opieki i pomocy aryjczykom.

Zbrodnicze podpalenie z zemsty za zawiedzioną miłość

We wsi Jastków niedaleko Lublina podpalono zabudowania gospodarcze Stanisława Piecha. Pożar zauważono zawczasu i zdolano go stłumić. Podpalaczką okazała się wyrobnica Aniela Malczakowa, która dopuściła się podpalenia z zemsty. Tę zemstą byłę zawiedzioną miłość wyrobnicy do Piecha. Policja aresztowała podpalaczkę.

Znowu świętokradztwo

Z kościoła parafialnego we wsi Jastków skradziono monstrancję pozłacaną, kielich oraz posrebrzaną puszkę i inne przedmioty kościelne o dość znacznej wartości. Mimo energicznego śledztwa nie udało dotychczas wykryć świętokradców.

KONKURS FILMOWY dla Czytelników „Ostatnich Wiadomości Krakowskich“

Zawiadamiamy niniejszem naszych Szan. Czytelników, mających zamiar brać udział w konkursie filmowym Ostatnich Wiadomości, by w najbliższych dniach przedłożyli w Redakcji „Ostatnich Wiadomości Krakowskich“, Kraków, ul. Na Gródku 2 — siedem kuponów umieszczonych w naszym dzienniku, celem otrzymania bezpłatnej fotografii z artystycznego zakładu fotograficznego Braci Karaś w Krakowie, Szewska 12, celem przesłania jej do Komisji konkursowej.

Ugoda w procesie spadkobierców dyr. Halperina przeciw „Florjance“

W krakowskim Sądzie Okręgowym Cywilnym odbyła się wczoraj rozprawa, będąca dalszym ciągiem procesu spadkobierców dyr. Halperina przeciw tow. asekuracyjnemu „Florjanka“. Jak wiadomo, spadkobiercy domagali się odszkodowania w wysokości 100.000 zł. Donosiliśmy już, iż w sprawie tej prowadzone były rokowania mające doprowadzić do zawarcia umowy. Jak się obecnie dowiadujemy, rokowania te zostały sfinalizowane i na wczorajszej rozprawie zawarta została ugoda sądowa. Spadkobiercy dyr. Halperina otrzymają od towarzystwa asekuracyjnego „Florjanka“ kwotę 45.000 zł. płatną w ratach.

Sensacyjny proces Spółki Tramwajowej o odszkodowanie 25.000 zł.

Przed sądem cywilnym w Krakowie przed sędzią dr. Pelczarem odbywał się wczoraj sensacyjny proces o odszkodowanie 25.000 tys. zł. Stroną poszkodowaną jest S. Escheles handlarzka która skarży Krakowską Spółkę Tramwajową, że dn. 9 V. 1934 z winy nieostrożności motorowego zła-

Introligator-kieszonkowiec przed sądem krak.

Dnia 24 stycznia br. przyjechał pociągiem gdyńskim do Krakowa Ryszard Gałczyński, który posiadał w swoim portfelu gotówkę zł. 3.600 i 40 guldenów gdańskich. W chwili, gdy pociąg zjechał na dworzec krakowski, kilku osobników weszło do przedziału w którym znajdował się Gałczyński, robiąc zamieszanie. Koło Gałczyńskiego przesunął się znany kieszonkowiec kolejowy Jerzy Łachecki, l. 30, z zawodu prócz swego złodziejskiego fachu introligator, zam. przy ul. Podwale 6. Sprytnym ruchem wyciągnął Gałczyńskiego portfel z całą zawartością, poczem zbiegł. Po doniesieniu przez poszkodowanego, został Łachecki aresztowany i wówczas rozpoznano go Gałczyński. Wczoraj stanął przed sądem. Celem przesłuchania świadków rozprawę odroczone. Rozpr. przew. s. o. dr. Wasilewski, osk. prok. dr. Jaroński.

Straszna katastrofa samochodowa na szosie mogińskiej

Wczoraj w nocy wydarzyła się na szosie Mogińskiej pod Krakowem katastrofa samochodowa, która o mało nie skończyła się tragicznie. W kierunku Krakowa podążał samochód, w którym znajdowały się dwie osoby: Roman Elzner, liczący lat 29, dentysta krakowski, zamieszkały przy ul. Długiej 45 i Dawid Wasserteil, lat 37, szofer, zamieszkały przy ul. Lwowskiej 36. W pewnym momencie samochód zderzył się z nadjeżdżającym z bocznej drogi wozem wyładowanym drzewem. Skutki katastrofy okazały się fatalne. Kierowca samochodu, Wasserteil odniósł ciężkie obrażenia głowy i doznał złamania prawej ręki, pasażer zaś, Elzner, doznał rany ciętej ręki prawej przez przerwaniem tętnicy. Stan pierwszego, jak też i drugiego wskutek znacznego upływu krwi, bardzo ciężki. Z samochodu pozostały tylko drzazgi i kupa żelastwa. Przejeżdżający w chwilę później tą drogą samochód, odwiózł obu rannych na stację pogotowia ratunkowego, gdzie po przewoźnym opatunku odwieziono Elznera na oddział chirurgiczny szpitala św. Łazarza, zaś Wasserteila na oddział chirurgiczny szpitala Ubezpieczalni Społecznej. Kto ponosi winę wypadku — ustali śledztwo policyjne.

Tragiczna śmierć podchorążego pod kasynem

Niewielkie miasto Chełmno, gdzie stacjonuje Korpus Kadetów Nr. 2, wstrząśnięte zostało wieścią o zabójstwie 27-letniego podchorążego starszego strzelca Bizewskiego przez pełniącego nocną wartę żołnierza 22-letniego strzelca Abrahama Kłodę. Tragiczny wypadek przedstawia się następująco: Krytycznej nocy o godz. 1,20 do zamkniętej bramy kasyna podoficerskiego zaczęło się dobijać dwóch podchorążych, starszych strzelców mocno podchmielonych. Zwabiony chałasem wartownik strzelec Kłoda oświadczył dobijającym się podchorążym, że kasyno jest już zamknięte, a gdy ci w dalszym ciągu dobijali się do drzwi wartownik trzykrotnie wezwał obu do oddalenia się. Jeden z podchorążych na drugie wezwanie odalił się, natomiast podchorąży Bizewski, miał iść w ślad za swym kolegą, począł nacierać na wartownika wówczas ten wystrzelił z karabinu ciężko postrzelił nacierającego podchorążego Bizewskiego w pachwinę. W kilka chwil po tragicznym starciu o godz. 2,30 na stole operacyjnym w szpitalu postrzelony podchorąży Bizewski zakończył życie. Śledztwo w toku.

Niedoszły małżonek przed ślubem zginął bez wieści

Stefan Zdaniewicz, m-c wsi Siemiosny w pow. brzeskim miał się w tych dniach żenić. W tym celu wybrał się z 50 zł. w kieszeni do Brześcia po zakupy spirytualii, potrzebnych do godnego obłania nieszczęścia. Wyjechał i nie wrócił. Narzeczona i rodzice napróżno czekają na niego już od tygodnia. Policja powiadomiona o zniknięciu niedoszłego małżonka, poszukuje go, narazie bez skutku.

Niebezpieczna zabawa w dzikiego indjanina

Wacław Więcaszek, m-c wsi Charsy, w pow. brzeskim zabrał się w „dzikiego indjanina“ napadając na przechodzącego lasem Konstantego Karwata, w którym poznał wrażliwą „bladą twarz“. Obaliwszy upadniętego na ziemię według wszelkich zasad Karola Maya związał mu ręce i nogi i zamiast zdjęcia skalpu z głowy pokonanego wroga, wyciągnął mu z kieszeni 5 zł. i kozik. Niedługo jednak cieszył się trofeami, bo bladej twarzy przybyli na odsiecz policjanci i odebrali wojownicemu Więcaszkowi jego zdobycze wojenne, a ponadto wsadzili go do kozy.

Teatr miejski: „Książę niezłomny“.

Repertuar kin krakowskich

Adria: „Wieżień na urlopie“
Atlantic: „Porwanie“
Apollo: „Kobieta szuka miłości“
Bagatela: „Zaufałam ci...“ i rewja „Start do szczęścia“
Dom żołnierza: „Nie będziesz kurtyzanką“
Promień: „Serce indjanki“
Słońce: „Ulica“ i „Nowoczesny robiozo“
Świt: „Koci pazur“
Sztuka: „Tygrys morderca“
Uciecha: „Nocne życie Bogów“
Wanda: „Świat jest zakochany“.

Radio

Kraków G. 6.30 Transm. z Warsz. 12.00 Hejnał z wieży Mariackiej 12.04 Transm. z Warsz. 13.05 Płyty 15.11 Transm. z Warsz. i Katowic 16.15 Koncert 16.15 Transm. z Warsz. 17.04 Muzyka 17.20 Transm. ze Lwowa 18.04 Transm. z Warsz. 18.30 Skrzynka dla dzieci 18.40 Wiadom. bieżące 19.15 Koncert 20.00 Poradnik turystyczny 20.10 Muzyka 20.45 Transm. z Warsz. 22.15 Wiadomości sportowe.

Nocny dyżur aptek:

Apteka pod Złotą Koroną Rynek 22, pod Gwiazdą Florjańska 15, pod Opatrznością Karmelicka 23. Warszawska Aleja 29-go Listopada 17, pod Aniołem Dietla 76.
Apteka Podgórska Rynek 8.

Nocny dyżur lekarzy

Dr. Baranowski Włodz. Tatarska 11. Dr. Horowitz Maks Jasna 7. Dr. Zeaner Henryk Krakowińska 60. Dr. Zopota Artur Rynek Klep. 5.

Kraków po śmierci bryg. Maczyńskiego

Spowodu śmierci sp. brygadiera Czesława Maczyńskiego, Zarząd Miasta Krakowa przesłał na ręce inż. Drojanowskiego, Prezydenta Miasta Lwowa telegram następującej treści: „W imieniu miasta Krakowa przesyłam bratniemu Lwowowi zapewnienie gorącego współczucia w żałobie po zgonie ofiarnego obrońcy jego i bohater brygadiera Maczyńskiego. Prezydent stoł. król. m. Krakowa w z. Dr. Stanisław Kli-mecki.“

Krakowianin skazany za dwużeństwo

W Stanisławowie toczyła się rozprawa przeciw Janowi Mańkowskiemu i jego żonie Jadwidze. Mańkowski w roku 1927 w Krakowie ożenił się z Władysławą Rychlik, a straciwszy posadę przeniósł się do Stanisławowa, gdzie pojął za żonę Jadwigę Bąk mimo, że ta wiedziała, iż Mańkowski ma już jedną żonę. Mańkowskiego skazano na 1 rok, a Bąkównę na 6 miesięcy więzienia z zawieszeniem.

Kradną konie...

Biel Marjan rolnik, zam. przy ul. Król. Jadwigi L. 47 zgłosił, że dnia 15 bm. zginął mu koń, który był na miejskich błoniach bez dozoru, wartości 120 zł. Magos Michał zam. przy ul. Juliusza L. 89 zgłosił, że dnia 15 bm. zginął mu koń ze żrebiem wartości 200 zł. pozostawiony bez opieki na miejskich błoniach.

Katastrofa samochodu straży pożarnej

Samochód straży pożarnej w Wołominie podczas odbywania próbnej jazdy po przeprowadzonym romoncie, uległ katastrofie na szosie wołomińskiej. Spośród rozbitego wozu wydobyto 4 strażaków ciężko rannych oraz kilku lżej. Rannych w stanie groźnym przewieziono do szpitala Przemienienia Pańskiego w Warszawie.

Samobójstwo nauczyciela

Izydor Bochniak, nauczyciel we wsi Dylów m. Pojęczno popełnił samobójstwo w obecności swej żony i dzieci.

REDAKCJA i ADMINISTRACJA; Kraków, ul. Na Gródku 2 — Tel. fon 173-02 (od godz. 8—11 w poł.)

CENY OGŁOSZEŃ: w Kronice krakowskiej cała strona 800 zł., pół strony 500 zł. wiersz mm. 50 gr.

Drobne 15 groszy za wiersz

Odpowiedzialny Redaktor i Wydawca Alfred Kwiatkowski

Drukarnia „Monopol“ Kraków Na Gródk 2 Telefon 173-02